

20 de ani
după apariția cărții
100 de milioane de copii
și în ediție de
bronz

TÂNĂR ȘI BOGAT

CUM SĂ FACI AVERE DE TÂNĂR,
PENTRU TOTDEAUNA

ROBERT T. KIYOSAKI

Cuprins

<i>Nota autorului</i>	7
<i>Introducere</i> <i>De ce s-a întâlnit David cu Goliat?</i>	9

Partea I

Pârghia minții voastre

Capitolul 1	Cum să deveniți bogați și să vă pensionați devreme?	23
Capitolul 2	De ce este bine să vă pensionați când sunteți încă tineri?	35
Capitolul 3	Cum am reușit să mă pensionezez devreme	46
Capitolul 4	Cum puteți să vă pensionați devreme?	62
Capitolul 5	Pârghia minții voastre	77
Capitolul 6	Ce credeți că este riscant?	96
Capitolul 7	Cum să muncești mai puțin și să câștigi mai mulți bani?	111
Capitolul 8	Cel mai rapid mod de a te îmbogăți: un rezumat despre pârghia minții omenești ..	132

Partea a II-a

Pârghia planului vostru

Capitolul 9	Cât de rapid este planul vostru?	143
Capitolul 10	Pârghia capacității de a vedea un viitor bogat	167
Capitolul 11	Pârghia integrității	199
Capitolul 12	Pârghia basmelor	214
Capitolul 13	Pârghia generozității	237

Partea a III-a
Pârghia acțiunilor tale

Capitolul 14 Pârghia obiceiturilor	271
Capitolul 15 Pârghia banilor voștri	291
Capitolul 16 Pârghia proprietăților imobiliare	307
Capitolul 17 Pârghia hârtiilor de valoare	331
Capitolul 18 Pârghia afacerilor din cadranul P	371
Capitolul 19 Ponturi fierbinți	390
Capitolul 20 Examenul final	420

Partea a IV-a
Pârghia primului pas

Capitolul 21 Cum să te menții	425
Încheiere	433

Editor: GRIGORE ARSENE

CURTEA VECHĂ PUBLISHING

str. arh. Ion Mincu 11, București
tel: (021)222 57 26, (021)222 47 65
redacție: 0744 55 47 63
fax: 223 16 88
distribuție: (021)222 25 36
e-mail: redactie@curteaveche.ro
internet: www.curteaveche.ro

CAPITOLUL 1

Cum să deveniți bogați și să vă pensionați devreme?

Vă voi relata în cele ce urmează povestea călătoriei pe care am întreprins-o eu, soția mea — Kim și prietenul meu cel mai bun — Larry pentru a deveni niște pensionari tineri și bogați, o călătorie care a durat mai puțin de 10 ani și care a pornit de la zero, dar la capătul căreia am găsit tărâmul bogăției adevărate. Această poveste are menirea de a-i încuraja pe toți cei care se simt copleșiți de îndoieli, cărora le lipsește încrederea în forțele proprii, neavând astfel curajul să întreprindă călătoria spre tărâmul bogăției absolute. Când am pornit la drum, eu și Kim nu aveam aproape niciun ban, ne lipsea încrederea în forțele noastre și ne simțeam copleșiți de îndoieli. Avem cu toții îndoieli. Diferența constă în modul în care tratăm aceste îndoieli.

Începutul călătoriei

În luna decembrie a anului 1984, eu, Kim și prietenul meu cel mai bun — Larry Clark schiam în Whistler Mountain din Vancouver, British Columbia. Zăpada era mare, pârtiile lungi, iar schiatul era extraordinar, deși era frig. Noaptea, stăteam toți trei în căbănuța înconjurată de pini înalți, acoperită de zăpada care ajungea până la acoperiș.

Stând în fiecare seară în jurul focului, noi discutăm împreună planurile noastre de viitor. Aveam idealuri înalte, dar prea puține resurse materiale. Eu și Kim „trăgeam“ de fiecare bănuț în parte în timp ce Larry se lupta să pună pe picioare o altă afacere. Discuțiile noastre se întindeau târziu în noapte — în fiecare noapte. Discutam despre cărțile pe care le citiserăm recent și despre filmele pe care le văzuserăm în ultimul timp. Ascultam casete motivaționale, iar apoi discutam pe îndelete lecțiile de pe casete.

În ajunul Anului Nou, am făcut ce făceam de obicei în fiecare an — ne-am stabilit țelurile pentru anul care se apropia. Dar de data aceasta, ritualul stabilirii acestor țeluri s-a schimbat. Larry voia ceva mai mult decât simpla stabilire a țelurilor destinate anului nou. În loc doar să discutăm despre aceste țeluri, el dorea să ne stabilim niște obiective care să ne schimbe complet viața, dar mai întâi trebuia să ne schimbăm prioritățile care ne conduceau viața în momentul acela. El ne-a spus:

— Ce-ar fi să ne concepem un plan în urma căruia ne-am putea obține libertatea financiară?

Am ascultat cu atenție fiecare cuvânt pe care îl rostea. Dar cuvintele lui nu se potriveau cu realitatea în care trăiam eu. Mai discutaserăm despre acest subiect, visam să-l realizez cândva și știam că într-o bună zi am să reușesc. Dar ideea libertății financiare era o idee de viitor, nu aparținea prezentului... așadar, ideea nu se integra în viața mea de atunci.

— Libertatea financiară? am spus eu.

În momentul în care mi-am auzit vocea mi-am dat seama cât de fricos devenisem, căci vocea nu aparținea aceluia eu al meu din tinerețe.

— Am vorbit despre acest subiect de foarte multe ori, a continuat Larry. Dar cred că a venit timpul să încetăm discuțiile și visele și să trecem la acțiune. Haideți să-l așternem pe hârtie! Odată ce se va afla scris pe hârtie, vom ști că trebuie dus la bun sfârșit. Odată așternut pe hârtie, ne vom ajuta reciproc pe parcursul acestei călătorii.

Pentru că stăteam foarte prost cu banii, eu și Kim ne-am aruncat unul altuia priviri disperate. Lumina focului din șemineu ne

trăda îndoielile și incertitudinea care ni se citea cu claritate pe chipuri.

— E o idee bună, dar cred că deocamdată mă mulțumesc dacă reușesc să supraviețuiesc anul viitor.

Tocmai îmi lăsasem baltă afacerea cu truse Velcro. După prăbușirea acestei afaceri în 1979, eu încercasem în următorii 5 ani s-o pun din nou pe picioare, dar apoi lăsasem totul baltă. Și asta deoarece cursul afacerii luase o întorsătură dramatică. Noi nu mai produceam nimic în Statele Unite. Pentru a putea face față concurenței în creștere, ne mutaserăm fabricile în China, Taiwan și Coreea. Am lăsat totul baltă pentru că nu mai suportam ideea exploatarii forței de muncă din aceste țări, forță de muncă ce era constituită în cea mai mare parte din copii — și asta pentru propria mea bunăstare. Afacerea era profitabilă, aducându-mi bani buni, dar moral mă înnebunea. În plus, nu mă mai înțelegeam deloc cu partenerii mei. Ne-am despărțit și nu ne mai vedeam cu aceiași ochi. Am plecat cu foarte puțin capital. Nu mai puteam să lucrez într-o afacere care nu era în consens cu spiritul meu și cu niște parteneri cu care nu puteam discuta. Nu sunt mândru de felul în care am plecat, dar știam că era timpul să plec. Lucrasem acolo 8 ani și învățasem foarte multe lucruri. Am învățat cum să creez o afacere, cum să distrug o afacere și apoi, cum s-o pun din nou pe picioare. Deși am plecat de acolo cu foarte puțini bani, am plecat însă cu o pregătire și o experiență de invidiat.

— Hei! a spus Larry apoi. Ești un fricos. În loc să stabilim niște țeluri banale pentru un singur an, hai să trecem la acțiunea adevărată! Hai să stabilim un obiectiv pe o perioadă mare de timp! Să obținem libertatea financiară!

— Dar nu prea mai avem bani, am spus eu, privind-o pe Kim, al cărei chip reflecta aceleași îndoieli ca ale mele. Știi că noi o luăm acum de la capăt. Deocamdată nu vrem decât să supraviețuim în următoarele 6 luni sau pe parcursul întregului an care vine. Cum să ne gândim la libertatea financiară când deocamdată nu mă pot gândi la altceva decât la supraviețuirea financiară?

Am fost din nou șocat dându-mi seama cât de fricos păream. Nu mai aveam încredere în forțele mele, iar energia părea să-mi fi dispărut cu totul.

— Foarte bine. Hai să luăm acest mod de gândire ca pe un punct de plecare! a continuat Larry, care refuza să se dea bătut.

— Dar cum am putea să ne retragem devreme când nu avem niciun ban? am protestat eu.

Îmi dădeam seama din ce în ce mai mult de lașul care sălășluia în mine. Mă simțeam slab și nu voiam să mă implic în nimic deocamdată. Nu mă gândeam decât la supraviețuirea financiară a zilei de mâine, nu la viitor.

— Eu n-am spus că ne vom pensiona peste un an, a continuat Larry, vădit deranjat de atitudinea mea timorată. Eu nu vreau decât să facem un plan de retragere din activitate. Să scriem pe hârtie obiectivul, să concepem un plan și apoi să ne gândim cum să-l ducem la îndeplinire. Mulți oameni se gândesc la pensionare când este deja prea târziu... sau plănuiesc să se pensioneze când au 65 de ani. Eu nu vreau asta. Eu vreau un plan mai bun. Nu vreau să-mi petrec toată viața muncind ca să-mi plătesc facturile. Vreau să trăiesc. Vreau să fiu bogat. Vreau să călătoresc prin lume pe când sunt încă tânăr să mă bucur de minunile lumii.

Pe când stăteam acolo ascultându-l pe Larry cum îmi prezenta beneficiile unui asemenea obiectiv, vocea conștiinței mele îmi spunea că era ireal să stabilești un astfel de obiectiv care să-ți ofere libertate financiară și pensionare timpurie. Părea imposibil.

Larry își continua pledoaria. Dar nu părea să-i pese că eu și Kim îl ascultam, așa că m-am închis în mine și am început să mă gândesc la ce-mi spusese până atunci. Și astfel mi-am spus în tăcere: „Este o idee bună să stabilești un obiectiv în urma căruia să te poți pensiona devreme... așa că de ce o respingi? Nu-mi stă în fire să resping o idee bună.“

Deodată, în tăcere, am început să aud vocea tatălui bogat care-mi spunea:

— Cea mai mare provocare ce ți se poate oferi este confruntarea cu propriile tale îndoieli și cu indolența ta. Căci îndoielile și indolența sunt cele care îți definesc și îți limitează persona-

litatea. Dacă vrei să-ți schimbi personalitatea, trebuie să începi cu îndoielile și cu indolența. Căci ele sunt cele care nu te lasă să te ridici la suprafață. Ele sunt cele care te împiedică să ai viața pe care ți-o dorești.

Îl auzem pe tatăl bogat subliniindu-și punctul de vedere:

— Nimeni nu-ți stă în cale decât tu însuși și îndoielile tale. Este ușor să rămâi așa cum ești. Este ușor să nu te schimbi. Dar dacă începi să-ți modelezi îndoielile și indolența, vei găsi ușa spre libertate.

Tatăl bogat avusese această discuție cu mine cu puțin timp înainte de a pleca din Hawaii pentru a mă îmbarca în această călătorie. Știa că probabil plecam din Hawaii pentru totdeauna. Știa că plecam de acasă — din locul în care eu mă simțeam în siguranță. Știa că mă aventuram în lume fără garanții de securitate. Acum, doar la o lună după discuția cu tatăl bogat, am descoperit că mă aflam pe vârful unui munte acoperit de zăpadă, simțindu-mă neputincios, vulnerabil și nesigur și îl ascultam pe prietenul meu cel mai bun care îmi spunea același lucru ca tatăl bogat. Știam că era timpul să mă maturizez, iar dacă nu făceam acest lucru, era mai bine să las totul baltă și să mă duc acasă. Am realizat atunci că pentru acest moment de slăbiciune venisem pe munte. Era timpul să iau o hotărâre. Era timpul să aleg. Fie mă lăsam copleșit de îndoieli și de indolență, fie îmi schimbam perspectiva asupra propriei mele personalități. Era timpul să merg mai departe sau să mă întorc înapoi.

Întorcându-mă la discuția lui Larry despre libertate, am realizat că de fapt el nu vorbea despre libertate. Căci am realizat în acel moment că modelarea îndoielilor și a indolenței era cel mai important lucru pe care trebuia să-l fac atunci. Dacă nu făceam acest lucru, viața mea se întorcea de unde am plecat.

— Bine, să pornim la treabă! am spus eu atunci. Să stabilim obiectivul care să ne ofere libertatea financiară!

Acest lucru s-a întâmplat în ajunul anului 1985. În 1994, eu și Kim am obținut libertatea financiară. Larry și-s pus pe picioare compania, care a devenit în 1996 una dintre cele mai profitabile dintr-un lanț de companii editoriale. El s-a retras din afaceri în